

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

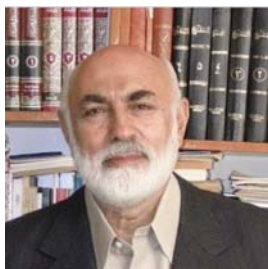
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: حمید بهشتی
۱۶ اکتوبر ۲۰۲۱

مصطفی حسینی طباطبائی

نامه سرکشاده به رهبران طالبان

از: مصطفی حسینی طباطبائی
۱۴۴۳ هجری قمری ۱۴۰۰ هجری شمسی

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.

این نامه ای است از سوی یکی از دلسوختگان عالم اسلام که سالها است در راه اصلاح باورهای دینی و مبارزه با خرافات و بدعت های مذهبی گام می زند و در این راه دچار محرومیت ها و حبس های مکرر شده است و البته همه را در راه اصلاح عقاید دینی مغتنم می شمارد.

خطاب این نامه به برادرانی است که اینک در افغانستان بر مصدر حکومت نشسته اند و حکمرانی می کنند.

برادران محترم

شما خوب می دانید که قرآن مجید، پیامبر بزرگ اسلام را "رحمت جهانیان" معرفی نموده است چنان که فرموده: وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ [انبیاء/ 107] پس اگر شما بتوانید اسلام رحمانی را در افغانستان برقرار کنید در آنصورت، به پیامبر بزرگوار خدای اقتدا نموده اید و از پیروان راستین قرآن مجید هستید و با اینکار چشم و دل همه مسلمانان دنیا و عاشقان قرآن کریم را روشن ساخته اید به طوری که همگی به افغانستان اسلامی شما افتخار خواهند کرد ولی صد افسوس و اندوه! از اخباری که درباره رفتار شما با مردم مسلمان افغانستان به ما می رسد و از استقرار حکومتی خشن و سختگیر در آنجا حکایت می کند که هیچ شباهتی به اسلام رحمانی و محمدی ندارد. نشانه واضح آنست که چون پیامبر بزرگوار اسلام ص مکه را فتح نمود، چنان رفتار محبت آمیزی با بُت پرستان از خود نشان داد که به قول قرآن مجید: يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا [نصر/ 2] "آنها دسته دسته در دین خدا وارد می شدند!" ولی شما ای برادران به

محض آن که بر شهرهای افغانستان مسلط شدید، چنان چهره خشنی به مردم مسلمان نشان دادید که: **يُخْرَجُونَ عَنْ أَفْغَانِسْتَانِ أَفْوَاجًا!** دسته دسته از افغانستان می گریزند!

شما در همان آغاز پیروزی، بسیاری از روزنامه های خبری افغانستان را به تعطیلی کشیدید مبدا اخبار کارها و سخنانتان را به دنیا گزارش دهند ولی پیامبر بزرگوار اسلام ص پس از هر سخنرانی، مردم را تشویق می فرمود که **حاضران**، اخبار و سخنانش را به **غائبان** برسانند و می گفت: **فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ** چنان که در کتب سیره و سنن به فراوانی آمده است.

در هنگام فتح مکه، پرچمدار مسلمانان یعنی **سعد بن عباد** دچار احساسات تند شده فریاد برآورد: **أَلْيَوْمَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ، أَلْيَوْمَ، يَوْمَ الْمَرْحَمَةِ، أَلْيَوْمَ أَعَزَّ اللَّهُ فِيهِ قُرَيْشًا** "امروز، روز رحمت است، امروز، خداوند قریش را گرامی خواهد داشت". سپس دستور فرمود که **سعد بن عباد** از پرچمداری برکنار شود. چنان که **واقعی** در کتاب **المغازی**، مجلد 2 صفحه 823 آورده است.

آری، اسلام، خشونت بر مردم را روا نمی دارد. قرآن کریم در خطاب به پیامبر ص میفرماید: **فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ. . .** [آل عمران / ۱۵۹] "به سبب رحمت خداوند برای ایشان (یارانت) نرمخو شده ای که اگر خشن سخت دل بودی از پیرامونت پراکنده می شدند...". سختگیری در دیانت به طور کلی روا نیست زیرا دین اسلام در قرآن مجید، به آسانی وصف شده است چنان که می فرماید:

مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ [حج / ۷۸]

"خدا در این دین بر شما هیچ سختی ننهاده است".

این آیت شریفه يك اصل کلی را بیان می کند که بر تمام احکام نظارت دارد و هر جا که **"حَرَج"** پیش آید دخالت می کند و تخفیف پیش می آورد که خدای تعالی می فرماید:

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا [نساء/ 28]

"خدا می خواهد به شما تخفیف دهد (زیرا که) آدمی ضعیف آفریده شده است".

به همین اعتبار پافشاری در **"تعزیرات"** جایز نیست و درباره **"حدود"** هم مبالغه نباید نمود. درباره تعزیرات، امام مسلمین می تواند مجرم را از تعزیر معاف دارد به دلیل آن که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ إِلَّا الْخُدُودَ (الجامع الصغیر، اثر سیوطی، ص ۵۳)

"از لغزشهای اهل دیانت درگذرید مگر در حدود".

از اینرو، در فقه شافعی، تعزیر واجب نیست و جایز است که امام آن را ترك کند هنگامی که به حق کسی آسیبی نرسیده باشد.

حدود هم به کمترین شبهه ای باید متوقف گردد و عقوبت، از متهم دفع شود چنان که رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

إِذَا رَأَى الْخُدُودَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنْ كَانَ لَهُ مَخْرَجٌ فَخَلُّوا سَبِيلَهُ فَإِنَّ الْإِمَامَ لَا يَخْطِئُ فِي الْعَفْوِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَخْطِئَ فِي الْعُقُوبَةِ (التاج الجامع للأصول، ج 3، ص 36)

"تا می توانید کبیرهای شرعی را از مسلمانان دفع کنید و اگر گریزگاهی برای متهم وجود داشت، رهايش سازید زیرا اگر امام مسلمانان در کار عفو به خطا افتد بهتر از آن است که در کار عقوبت خطا کند"

ملاحظه فرمائید اینهمه تخفیف در قوانین کیفری اسلام وجود دارد پس ما به جای آن که در کمین باشیم تا مجرمی را بیابیم و او را عقوبت کنیم باید بکوشیم تا جرم از میان برود و این کار بیشتر از راه توسعه فرهنگ و اخلاق میسر می شود نه صرفاً از راه خشونت که جرم را نابود نمی کند، بلکه به پنهانی می برد!

بنابراین چرا به ما خبر می دهند که طالبان بیشتر از ترویج اخلاق عمومی، به تهدید مردم می پردازند و از شلاق و اعدام سخن می گویند، چرا؟

امر دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد "زنان" است که بنا بر اخبار واصله، شما آنها را از تحصیلات عالیه محروم نموده اید! اولاً اموری را که شارع اسلام، نهی فرموده چرا باید منع کرد؟ آیا این امر خود بدعتی ناصواب به شمار نمی آید؟ در کدام آیت یا حدیث، تحصیل علوم تاریخ و جغرافیا و ریاضی و فزیک و کیمیا و امثال اینها بر زنان حرام شده است؟ ثانیاً مگر در حکومت اسلامی نیاز به پزشک زن وجود ندارد؟ مگر نیاز به قابله برای زایمان زنان نیست؟ آیا به روانشناس زن نیاز نداریم؟ آیا نیاز به حقوقدان زن وجود ندارد؟ چه عیبی دارد که برخی از زنان مسلمان، داروشناسی بخوانند؟ یا روانپزشکی بدانند؟ چرا حلال خدا را حرام می کنید؟

تشکیل حکومت اسلامی تنها بر پایه پیروزی به وسیله اسلحه آتشین و فتوای یکی دو تن ملامت ممکن نیست. لازم است بنا به مدلول آیت شریفه: **أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ** [شوری/ 37] از علمای برجسته اسلامی در جهان دعوت شود، علمائی که آشنا با مسائل اجتماعی اسلام و آگاه از اوضاع جدید دنیا هستند تا در طی سمینارهایی (المؤتمرات) که در افغانستان تشکیل گردد راهنمائی های لازم را برای به پاداشتن حکومتی که از کمال عدالت برخوردار باشد ارائه دهند در نتیجه بتوانیم در دنیا با سربلندی زندگی کنیم و در آخرت رستگار باشیم زیرا همه پیامبران الهی برای اقامه عدالت در جوامع بشری برانگیخته شده اند **كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ [حدید/ ۲۵] صدق الله العظیم.
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ایران، تجریش: مصطفی حسینی طباطبائی

به تاریخ ۱۴۴۳ هجری قمری ۱۴۰۰ هجری شمسی